

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

7 de Curatore ventris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

ab his, &c. lib. 26. P. tit. 5. matris querelam de filiis prodigis admittit, vt curatorem accipiant, in hac verba. Non est nouum quodam est mentis sue videbantur ex sermonibus compotes esse, tamen sic tractare patrimonium ad se pertinentia, vt nisi subueniatur eis, deducantur in egestatem. Ergendus itaque erit, qui eos consilio regat. Nam equum est prospicere nos etiam vis, qui, quod ad bona ipsa pertinet, furiosum faciunt exitum. Et perinde itaque illis, ac furiosis interdicitur est, ne obligari sine curatore possint. l. is cui bonis, de verbor. oblig. in P.

2. ¶ Prodigus est, qui neque finem, neque tempus expensarum habet, & bona sua dilacerando & dissipando profundit. l. de curato. furio. P. Cicero 2. Officio. ait duo esse genera largorum, quorum alteri prodigi, alteri liberales. Prodigii, qui epulis & viscerationibus, & gladiatorum muneribus, ludorum, venationumque; apparatus, pecunias effundunt in eas res, quatum memoriam aut beneuolentiam, aut omnino nullam sint relicti. Liberales, qui suis facultatibus aut captos a praedonibus redimunt, aut res alienum suscipiunt amicorum, aut in filiarum collocaione adiuvant, aut opitulantur, vel in re quaerenda vel augenda. Aristoteles lib. 1. Magno. Moral. cap. 24. de extrema vitio liberalitatis ponit, vnum in tenacitate seu auaritia, quae non impendit, vbi & quando oportet: alterum in prodigalitate, quae vbi non decet, & plura quam deceat, & vbi non deceat, expendit.

3. ¶ Quando dicitur quis prodigus, recurrendum est ad id, quod vulgo solet fieri, vt in l. sciendum, 19. §. illud, de edic. in P. & ad modum, quo vicini eius communiter solent pecunias suas dispensare, & similes eius loci vel dignitatis. Et si quis excedere iudici visus sit, ei interdicitur bonis, vt prodigo potest. Interest autem reipublicae interdici cito, & curatores dari, ne re sua male vrantur. Valer. Maxim. lib. 3. cap. 5. l. 2. de iis qui sunt sui vel alieni iur. in P.

4. ¶ Proinde dicitur huiusmodi prodigii primus moribus, postea lege 12. tabul. & a praetore & aliis dehinc magistratibus, dati sunt curatores, licet maioribus viginti quinque annis, primo agnati, & alii subinde. l. de curat. furio. §. furiosus quoque, de curato. Sed in primis bonis interdicitur per magistratum prodigo, ne possit de rebus suis contrahendo disponere. l. is cui bonis de verbor. oblig. P. l. Iulianus, 10. de curat. furio. in P. nec etiam vltima voluntate, §. praeterea, quibus non est perm. fac. testa. post interdictionem: ante namque potest. Et prodigus etiam talis manifeste ante interdictionem, potest efficaciter bona sua alienare. glo. in d. l. is cui, & in l. de curat. furio. & in l. furiosum de regul. iur. Et hac est communis opinio secundum Iasonem, in d. l. is cui, col. 3. pro qua facit a contrario sensu. l. Iulianus, de curat. furio. in P. in l. si curatorem habens, in verb. cui a praetore interdicitur sit, de in integr. restitut. minor. tax. in c. veritatis, de do. & contum. Docet id & formula, qua interdicio fiebat, quam refert his verbis Iulius Paulus, lib. 3. recept. sentent. 5. Moribus, inquit, per praetorem interdicitur bonis hoc modo. Quando bonatibus paterna habita, qua nequicia tua disperdis, liberosque tuos ad egestatem perducis. obeam rem tibi, ea re commercio interdico. ¶ Huius ordinis est persona, quae luxuriose viuunt, cui vt meretrici, bonis interdici potest. l. §. mulieris, 15. de curat. furio. in P. Et luxuriose viuenti, id est, nimium splendide & mere nepotum perditorum: quia honestus modus sequendus est, non immoderata cuiusque luxuria. l. ex damni infecti stipulatione, de damni infecti. P. Adolecens qui in luxuriam vel meretrices profundit pecunias, similis ei est, qui perdit. l. si vero non remunerand. 12. §. si adolecens, mand. lib. 16. P. tit. 1. ¶ Et Tyberius Caesar Senatori cuidam luxuriose viuenti, tutorem, quasi pupillus esset, dedit. Dio Cassius lib. 57. Solum olim lege Lectoria curatores dabantur, vel propter laeticiam, vel propter dementia, ante M. Antonini Philosophi edictum, quo ad alios minores datio prorogata est. Jul. Capitol. in vita Antonini. Ex luxuria conflatur egestas rei familiaris: hinc nefaria consilia, vt ait de Catilina Florus, lib. 4. Epitom. capit. 1. & Sallustius de bell. Catilin. in princ. Plautus, in princ. Trinum. facit luxuriam inopia matrem: Sic Claudianus 1. in Rufinum.

Et luxu populatur opum, cui semper adherens,
Infelix humili gressu comitatur egestas.

Et proinde isti ex lege 12. tabul. erant quoque sub potestate agnatorum, & patrum: quod ex Horatio lib. 3. Carm. ode. 12. quoque constat, dum ait:

Miserarum est, neque amori dare ludum,
Neque dulci mala vino laurere, aut exanimari.
Mententis patris verbera lingua.

Atque idem Persius exprimit. Satyr. 1.

— & nucibus facimus quaecumque, relictis.

Cum sapimus patros, tunc ignoscite, nolo.

¶ Dat & pater efficaciter curatorem prodigo filio in testamento, & eius voluntatem sequi debet magistratus, vtique: si filius prodigus habeat filios: aliter enim nisi ex causa alia interdicit. l. si furiosus, 16. de curat. furio. in P. ¶ Negligenter rem suam curate, quamuis censoriae notae olim esset, obnoxiam tamen non habet bonorum interdictionem: nec qui negligens est, prodigus dici potest.

¶ Sicut in Sophocle Tragoediarum scriptore iudicatum, quum liberatus fuit a filiorum contouersia, qui ei dari tutores seu curatores postulabat, quod studii vacans, rem familiarem sequebatur curaret, vt ait Cicero. 1. de senectute.

¶ Curator prodigi, si ante interdictionem is prodigus notorius fuisset, & contraxerit, potest post interdictionem aduersus illos contractus restitui in integrum, si iustam causam alleget, vt quia minor, glo. in l. patri pro filio, de minor. in P. l. 1. & l. nec no. ex quibus caus. maso. ¶ Finitur cura prodigorum ipso iure, si sanos mores receperint. l. 1. §. pen. de curat. furio. in P.

De Curatore ventris. Cap. 7.

1. Ventri curator, non tutor a magistratu datur.
2. Curator ventris & cum inquisitione, & sine ea datur.
3. Curator ventris & bonorum, cum curatoribus minorum furiosorum, & prodigorum differentia.

¶ Ventri datur tutor mulieris, id est, eius nomine, qui in ventro matris est, qui aliter alimentis praebitis matri. Et ventri quidem ita tutor a magistratu dari non potest, curator tamen potest. l. ventri, 20. de iur. & curat. dat. ab. & c. in P. lib. 26. tit. 5. quia persona eius, qui in ventro est, factis sub tutela matris est, quia & pars viscerum eius & portio censetur. l. 1. §. ex hoc scripto, de ven. inspici. lib. 25. P. tit. 4. l. curator, de vent. in possess. mitt. in P. At curator bonis necessarius est, vt conferuentur nascituro, qui quod pertinet ad suum commodum, pro nato habetur. l. qui in ventro, de stat. homi. in P. l. de vent. in possess. mitt. lib. 37. P. tit. 8. Interdumque curator alius ventris est, ad alimenta videlicet praebenda matri, quae fert partum, & ita nutrit: & alius qui bona administrat. l. 1. §. quoties, & seq. de ven. in possess. mitt. in P. ¶ Datur & curator ventri, vel sine inquisitione, & tunc is non satisfat: aut cum inquisitione, & satisfat. l. bonorum ventris, 8. de cura furio. ¶ Hermodogenianus, in l. inter bonorum, 49. de admin. iur. lib. 46. P. tit. 7. inter bonorum ventrisque curatorem, & inter curatorem furiosum, itemque prodigi, pupillive, magnam esse dicit differentiam: quippe cum istis, scilicet curatori furiosi, pupilli & prodigi, plena est rerum administratio: duobus autem superioribus, bonorum & ventris, sola custodia, & rerum quae deteriores futurae sunt, venditio committitur.

De Curatore bonorum. Cap. 8.

Lib. 42. P. tit. 8.

1. Curator datur bonis viuientium & mortuorum, quando, & quare.
2. Curator bonis contromeris auctore iudice & consensu contendentium datur.
3. Curator bonis captorum ab hostibus datur.

¶ Quando dicitur de bonis conseruandis, vel distrahendis, vel viuientium, vel mortuorum, saepe curator datur, Nerat. l. cuius bonis. C. de curat. furio. P. viuientium, veluti si debitor solum vertat, & forte cesserit, creditores eligunt vnum, per quem bona distrahantur, vt portio illis, quae ex redacto sit, soluat. l. fin. de curat. bon. dan. lib. 42. P. tit. 8. vel vt bona locentur & administrantur. Caius, in venditione. 8. §. final. de bon. aucto. ind. §. post. eod. lib. tit. 5.

¶ Videlicet approbante curatorem iudice, qui adiri debet a creditoribus, vt constituat ex eorum consensu, vel dissentientibus illis ex arbitrio seu officio curatorem bonorum debitoris vnum vel plures. l. 2. de curat. bon. dan. l. Fulcinius, 7. §. Labeo quibus ex causis in possess. eod. l. br. tit. 4. Idipsum in bonis mortui, si heres nolit, vel non possit adire hereditatem, creditores petunt bonis dari curatorem. l. 1. de curat. bon. dan. Dabitur & quamuis non fiat, vel si non vigeant creditores, ad conseruanda bona, & ad peritura distrahenda, l. si diu, 8. quibus ex caus. in possess. sat. veluti si domini